

شازده کوچولوی پیر

کلن، بهار 1383 (2004)

گروه تآتر چهره با اجرای نمایشنامه دو چهره ی کارفرما، اثری از لویی و آلدز به سال 1981 در ایران به خانواده ی تاتری های پیوست. در سال 1995 این گروه دوباره کار خود را با اجرای نمایشنامه ی عاقبت قلم فرسایی اثر غلامحسین ساعدی (گوهر مراد) آغاز کرد. یک سال بعد گروه با افراد تازه نفس تر نمایشی برای کودکان با نام نژنز قندی را تدارک دید که در نوع خود از کارهای موفق این گروه محسوب میشود. این نمایش با سه سال اجرا در شهرها و کشورهای مختلف اروپایی توجه بسیاری از تماشاگران خردسال ایرانی را به خود جلب کرد.

در سال 1997 نمایش مامور امنیتی توسط گروه به روی صحنه رفت که این نمایش برداشتی آزادی از نمایشنامه پلیس اثر سلاومیر مرژوک نمایشنامه نویس به نام لهستانی بود.

شاپرک خانم اثر بیژن مفید دومین نمایش ویژه کودکان گروه تآتر چهره بود که در سال 1998 به روی صحنه آمد. یک سال بعد گروه نمایش کله سفید اثر ابراهیم مکی را بر روی صحنه برد. در سال 2000 همکار تازه نفسی، بهروز قنبر حسینی، به گروه پیوست. که نخستین ثمره ی همکاری وی گروه اجرای نمایش دونه برفی پشت پنجره بود. یکسال بعد (2001) گروه توانست دو نمایش رضاییک ایمانوردی و دویدم و دویدم را به روی صحنه آورد. نمایش نخست را ابراهیم مکی نوشته بود و هم او بود که کارگردانی آن را به عهده داشت.

در سال 2003 رویای ساحل سبز به نویسندگی و کارگردانی بهروز قنبر حسینی به روی صحنه آمد. شازده کوچولوی پیر ثمره تلاش گروه تآتر چهره در سال 2004 است، امیدوارم بر این تلاش با تشویق و حمایت شما همچنان افزوده شود.

سرپرست گروه تآتر چهره

اصغر نصرتی